Lieta Nr. 1A68028919
Nr. 1A-0002-21/19
ECLI:LV:RPPT:2021:1227.1A68028919.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021. gada 27. decembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese S.Groza,
atklātā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019. gada 17. jūnija lēmumu Nr. /numurs/.

Aprakstošā daļa

2018. gada 15. oktobrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /numurs/ un 2019. gada 12. aprīlī pieņemts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu Nr. /numurs/ par sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ (turpmāk arī – SIA /Nosaukums A/) valdes locekles /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[35] pantam, piemērojot naudas sodu 700 EUR apmērā, atņemot tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parasta komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus uz trim gadiem.

Minēto lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzēja) pārsūdzēja un ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores (turpmāk arī – Iestādes) 2019. gada 17. jūnija lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk arī – Lēmumu) tas atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka no lietas materiāliem izriet, ka Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID) amatpersona, konstatējot, ka 2018. gada 26. jūlijā SIA „/Nosaukums A/" (turpmāk arī – Komercsabiedrība) ir nokavētie nodokļu maksājumi valsts budžetam 645 696,51 EUR apmērā, kam iestājies izpildes termiņš, uz juridisko adresi nosūtīja brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, norādot, ka Komercsabiedrībai ir saskatāmas maksātnespējas pazīmes un saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu parādniekam, ja tas nespēj nomaksāt valsts budžetā nodokļu parādu, ir pienākums iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu daugavas tiesā. Vienlaikus brīdinājumā norādīts, ka par maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[35]pantā ir paredzēta administratīvā atbildība.

Lietā konstatējams, ka Komercsabiedrība nokavētos nodokļu maksājumus valsts budžetā nenomaksāja, kā arī netika iesniegts pieteikums par Komercsabiedrības maksātnespējas procesa uzsākšanu tiesā.

Lēmumā, atsaucoties uz Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu, 57. panta pirmās daļas 5., 6, vai 9. punktu, norādīts, ka, konstatējot, ka ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, parādniekam ir pienākums tos nomaksāt vai panākt vienošanos ar VID par nokavēto nodokļu maksājumu nomaksu, vai ierosināt tiesiskās aizsardzības procesa lietu, vai arī iesniegt tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa uzsākšanu. Savukārt par parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos pie administratīvās atbildības saucama komercsabiedrības amatpersona.

Lēmumā, atsaucoties uz Komerclikuma 221. panta pirmo daļu, Civillikuma 1410. panta otro daļu, norādīts, ka komercsabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību, ir valde. Komercsabiedrības vienīgā valdes locekle (vienpersonīgi) no 2010. gada 7. decembra līdz 2019. gada 26. martam bija Sūdzības iesniedzēja.

Lietā konstatējams, ka Sūdzības iesniedzēja brīdinājuma par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu noteiktajā termiņā Komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā nav iesniegusi. 2018. gada 26. jūlijā Komercsabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi valsts budžetam ir 645 696,51 EUR apmērā, kam iestājies izpildes termiņš. Pēdējā iemaksa valsts budžetā labprātīgi veikta 2018. gada 24. jūlijā.

Lietā konstatējams, ka VID veica nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas darbības likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26. panta paredzētajā kārtībā, savukārt veikto piedziņas darbību rezultātā konstatēts, ka Komercsabiedrībai nav mantas un naudas līdzekļu, uz kuru varētu vērst piedziņu nokavēto nodokļu maksājumu segšanai, par ko 2018. gada 30. augustā sastādīts akts Nr. /numurs/ par piedziņas neiespējamību.

Komercsabiedrība tika brīdināta par nokavēto nodokļu maksājumu nomaksu, tika pieņemti lēmumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu (piemēram, VID amatpersonas 2017. gada 16. oktobra lēmums Nr. /numurs/ par nokavēto nodokļu parāda piedziņu 109 612,33 EUR apmērā, 2018. gada 31. maija lēmums Nr. /numurs/ par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 537 382,55 EUR). Veikto piedziņas darbību rezultātā Komercsabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi netika piedzīti.

Komercsabiedrība nokavētos nodokļu maksājumus nav ne labprātīgi samaksājusi, ne arī tos ir bijis iespējams piedzīt, piemērojot piedziņas līdzekļus, tādējādi konkrētajā gadījumā konstatējama Maksātnespējas likuma 57. panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā pazīme – parādnieks nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja ar 2019. gada 12.aprīļa lēmumu pamatoti saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[35] pantam.

Lēmumā, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9., 10. un 11.pantu, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā SKA-571/2006, norādīts, ka Sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[35] pantam.

Lietā konstatējams, ka Sūdzības iesniedzējai kā Komercsabiedrības valdes locekle ne pirms saņemtā brīdinājuma, ne brīdinājumā norādītajā laika posmā neveica nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, nepanāca vienošanos ar kreditoru, kā arī neiesniedza maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā vai pieteikumu par tiesiskās aizsardzības procesu.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja kā Komercsabiedrības valdes locekle nav izpildījusi Maksātnespējas likuma 60. panta trešajā daļā paredzēto pienākumu nekavējoties iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja pastāv šā likuma 57. panta pirmās daļas 5.punktā minētā

juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīme.

Lēmumā, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmo daļu, 246. panta pirmo daļu un 275. panta pirmo daļu, norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir administratīvā pārkāpuma lietā pieņemts starplēmums, kurā tiek fiksēts administratīvais pārkāpums, proti, tas ir dokuments, kas tiek sastādīts, pabeidzot administratīvā pārkāpuma lietas materiālu pārbaudi, un kurā konkrēta persona tiek apsūdzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 21. februāra spriedumu lietā Nr.SKA-7/2007*).

No minētā izriet, ka starplēmums pats par sevi neskar būtiskas personas tiesības vai tiesiskas intereses un būtiski neapgrūtina to īstenošanu. Savukārt protokols par administratīvo pārkāpumu ir tikai viens no pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētā kodeksa 243. panta otrajai daļai, kas vērtējams kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem lietā (sk. *Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 17. maija sprieduma lietā Nr.SKA-164 9.punktu*).

Lēmumā, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244., 248., 272., 274. pantu, norādīts, ka, pieņemot lēmumu par soda piemērošanu, ir izvērtēti lietā gūtie pierādījumi kopumā un pamatoti secināts, ka Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi minētā kodeksa 166.[35] pantā paredzētu pārkāpumu.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītajiem apsvērumiem, ka konkrētajā gadījumā maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanai nav pamata, jo pastāv strīds par maksājuma pienākuma saistību, kas apstrīdēts Administratīvajā rajona tiesā (administratīvā procesa lieta Nr. /numurs/), Lēmumā norādīts, ka Komercsabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies atbilstoši sabiedrības aprēķinātajām un deklarētajām summām, kā arī saskaņā ar lēmumu par nodokļu audita rezultātiem, kas stājies spēkā 2018. gada 17. aprīlī.

Lēmumā, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 81. un 185. pantu, norādīts, ka pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta atcelšanu, atzīšanu par spēku zaudējušu vai spēkā neesošu neatbrīvo no pienākuma valsts budžetā samaksāt nodokli. Savukārt minētā likuma 185. panta piektā daļa noteic, ka šā panta ceturtajā daļā norādītos gadījumos, pieteicējs, kamēr lietas izskatīšana pēc būtības nav pabeigta, var lūgt tiesu, motivējot lūgumu, apturēt administratīvā akta vai faktiskās rīcības darbību, bet saskaņā ar minētā likuma 185. panta astoto daļu, izlemjot jautājumu par administratīvā akta darbības apturēšanu, tiesa vienlaicīgi var noteikt pasākumus administratīvā akta jau uzsāktās izpildes radīto seku novēršanai, ja tas nepieciešams un iespējams.

Ņemot vērā minēto, lēmuma par nodokļu audita rezultātiem darbība daļā par papildus samaksai budžetā noteikto soda naudu tika apturēta saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas nosacījumiem.

Tādējādi minētie apstākļi neatbrīvoja sabiedrības valdes locekli no nodokļu maksātāja vispārīgā pienākuma izpildes atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta astotās daļas nosacījumiem nodokļu revīzijas (audita) laikā papildus noteiktos maksājumus samaksā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts nodokļu administrācijas lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem.

Vienlaikus konstatējams, ka Administratīvā rajona tiesa 2019. gada 13. maijā pieņēma lēmumu, ar kuru nolēma izbeigt tiesvedību administratīvajā lietā Nr. /numurs/.

Līdz ar to pieteikuma iesniegšana tiesā par Komercsabiedrības nodokļu audita rezultātiem neatbrīvoja Komercsabiedrību no pienākuma nomaksāt valsts budžetā aprēķinātos nodokļu maksājumus veikt saskaņā ar lēmumu par nodokļu audita rezultātiem, izņemot ar minētajā lēmumā papildus samaksai budžetā noteikto soda naudu.

Tādējādi Sūdzības iesniedzējas argumenti neizslēdz lietā konstatētās administratīvās atbildības pamatu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka, neskatoties uz formālo maksātnespējas pazīmi un Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu, maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu viņa nevarēja nodrošināt, jo to liedza VID pieņemtie lēmumi, atņemtās pārstāvības tiesības. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Uzņēmumu reģistrā izdarīts ieraksts par Komercsabiedrības saimnieciskās darbības izbeigšanu 2019. gada 26. martā, tādējādi liedzot iespēju veikt jebkādas darbības, lai atjaunotu uzņēmuma maksātspēju vai iesniegt maksātnespējas pieteikumu.

Par šo argumentu Lēmumā norādīts, ka atbildība par Komercsabiedrības novešanu līdz situācijai, kad ir iestājušās maksātnespējas pazīmes, kas radījušas konkrētas sekas, ir komersanta amatpersonas personiska atbildība, jo vadot uzņēmumu, ir jāseko līdzi reālajam uzņēmuma finansiālajam stāvoklim un, konstatējot būtiskus sarežģījumus parādsaistību nokārtošanas iespējās, ir jārīkojas atbilstoši tiesību normās noteiktajai kārtībai, proti, jāizmanto visi iespējamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi (ieskaitot arī vienošanos noslēgšanu ar kreditoriem, konkrētajā gadījumā ar VID) vai jāsniedz maksātnespējas pieteikumu tiesā, kamēr uzņēmumam ir pietiekami brīvie finanšu līdzekļi nepieciešamo maksājumu veikšanai par maksātnespējas procesa uzsākšanu tiesā.

Tādējādi tieši Sūdzības iesniedzējai kā Komercsabiedrības valdes loceklei savlaicīgi konstatējot, ka Komercsabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, bija jārīkojas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Par Sūdzības iesniedzējas norādīto, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jāņem vērā kriminālprocesam pietuvināts standarts, Lēmumā norādīts, ka administratīvo pārkāpumu atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā un tieši minētā kodeksa normas paredz iespēju pārbaudīt lietā pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Lēmumā, atsaucoties uz minētā kodeksa 22., 32., 33. un 34. pantu, norādīts, ka lietā pamatoti konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, proti, ja prettiesiska rīcība turpinās, neraugoties uz pilnvaroto personu prasību to izbeigt.

Ņemot vērā Komercsabiedrības nokavēto nodokļu maksājumu ievērojamo apmēru, proti, 2018. gada 26. jūlijā Komercsabiedrībai bija nokavētie nodokļu maksājumi 645 696,51 EUR apmērā, un to, ka netika konstatēti attaisnojoši iemesli Sūdzības iesniedzējas bezdarbībai, neiesniedzot Komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu, tad piemērotais naudas sods 700 EUR apmērā ir samērīgs ar izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību, jo parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšana likumā paredzētajos gadījumos kropļo uzņēmējdarbības vidi, kas skar valsts un sabiedrības kopējās intereses.

Lēmumā norādīts, ka soda sankcijā noteiktais papildsods ir piemērojams personām, kuras ir veikušas nopietnus pārkāpumus komercdarbības jomā vai kādu speciālo komercdarbības nozari reglamentējošo prasību pārkāpumu un ir saucamas pie administratīvās atbildības.

Komercsabiedrības nokavēto nodokļu maksājumu apmērs uz 2018. gada 26. jūliju 645 696,51 EUR apmērā vērtējams kā būtisks kaitējums valsts budžetam. Tāpat, kā konstatēts lēmumā par soda piemērošanu, Sūdzības iesniedzēja ir veikusi arī citus ar komercdarbību saistītus pārkāpumus un speciālo komercdarbības nozari reglamentējošo prasību pārkāpumus, proti, nokavēto nodokļu maksājumi radušies pēc iesniegtajām nodokļu deklarācijām un nodokļu audita; nodokļu maksājumu samaksa netiek veikta, pēdējā iemaksa veikta 2018. gada 24.jūlijā; 2018. gada 21. aprīlī par nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās Komercsabiedrība izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra; Sūdzības iesniedzēja no 2017. gada 10.janvāra ir arī SIA „/Nosaukums A/" valdes locekle un nokavētie nodokļu maksājumi valsts budžetam 2019. gada 12. aprīlī bija 175 359,17 EUR apmērā.

Ņemot vērā minētos apstākļus, Sūdzības iesniedzējai ir pamatoti piemērots papildsods. Norādāms, ka jebkura komercdarbība ir saistīta ar komerciālo risku. Līdz ar to jebkura darbība iepriekš ir rūpīgi jāapsver un jāizplāno personai, kura vēlas nodarboties ar komercdarbību, proti, tai ir jāspēj saskatīt ne tikai iespējamo pozitīvo rezultātu, bet arī jāspēj izvērtēt faktorus, kas var ietekmēt sagaidāmo rezultātu. No tā izriet, ka komersantam pirms

komercdarbības uzsākšanas ir jābūt gatavam un jāspēj atrast arī alternatīvus problēmu risinājumus.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzējas argumentu, ka, neskatoties uz formālo maksātnespējas pazīmi un Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu, maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu Sūdzības iesniedzēja nevar nodrošināt, jo to liedzot VID pieņemtie lēmumi, atņemtās pārstāvības tiesības, Lēmumā norādīts, ka Civilprocesa likuma 363.^{3}panta pirmajā daļā noteikts, ka parādnieka vārdā maksātnespējas procesa pieteikumu var iesniegt pārvaldes institūcija vai personālsabiedrības biedri, kuriem ir pārstāvības tiesības, vai īpaši pilnvarota persona.

No Uzņēmumu reģistra komercreģistra konstatējams, ka Sūdzības iesniedzēja no 2016.gada 15. februāra līdz 2019. gada 10. maijam ir Komercsabiedrības dalībnieks, savukārt no 2010. gada 7. decembra līdz 2019. gada 26. martam bija Komercsabiedrības valdes locekle.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja (dalībnieku sapulce) arī pēc Komercsabiedrības darbības izbeigšanas varēja nodrošināt maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Turklāt saskaņā ar Komerclikuma 317. pantu sabiedrības darbības izbeigšanas gadījumā notiek tās likvidācija, ja likumā nav noteikts citādi. Savukārt Komerclikuma 107. panta pirmajā daļā noteikts, ka likvidatori piesakāmi ierakstīšanai komercreģistrā. Šo pieteikumu ir pienākums parakstīt visiem sabiedrības biedriem. Tāpat ierakstīšanai komercreģistrā piesakāmas jebkuras izmaiņas likvidatoru sastāvā vai viņu pārstāvības apjomā. Pieteikumam pievieno katra likvidatora rakstveida piekrišanu būt par likvidatoru. Piekrišanā likvidators norāda tās sabiedrības firmu un reģistrācijas numuru, par kuras likvidatoru viņš piekrīt kļūt.

No minētā izriet, ka pēc Komercsabiedrības darbības izbeigšanas notiek tās likvidācija. Savukārt likvidācijas procesā Komercsabiedrība turpina pastāvēt kā juridiskā persona un tai jāpilda visi likumā noteiktie pienākumi.

Ņemot vērā lietā iegūtās ziņas, konstatētā administratīvā pārkāpuma raksturu un izdarīšanas apstākļus, kā arī Sūdzības iesniedzēju raksturojošās ziņas, Lēmumā konstatēts, ka administratīvais sods, tostarp piemērotais papildsods ir samērīgs un atbilst soda mērķim.

Par Lēmumu Sūdzības iesniedzēja iesniegusi sūdzību un lūdz Lēmumu atcelt.

Sūdzībā tās iesniedzēja, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9., 246., 248., 274. pantu, Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-157/2007, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1995. gada 23. oktobra spriedumu lietā „*Pfarmeier v Austria*", norāda, ka administratīvo pārkāpumu lietās privātpersonai ir tiesības uz tādām pašām procesuālajām garantijām lietas izskatīšanā kā kriminālprocesā, jo administratīvajam sodam ir krimināltiesisks raksturs. Eiropas Cilvēktiesību tiesas ieskatā, izskatot tādas lietas, jāņem vērā kriminālprocesam pietuvināts standarts.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka bija saņēmusi VID 2018. gada 26. jūlija brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu un sniedza sekojošu atsauksmi par faktiem, kas nav mainījušies. VID veica Komercsabiedrības pievienotās vērtības nodokļa (PVN) auditu par laika periodu no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 29. februārim, akcīzes nodokļa auditu par periodu no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 30. jūnijam, uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par 2015. gadu, iedzīvotāju ienākuma nodokļa un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu, muitas nodokļa un citu līdzvērtīgu maksājumu, kas noteikti tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvajos aktos par muitas lietām, iekasējamā pievienotās vērtības nodokļa, izlaižot preces brīvam apgrozījumam un iekasējamā akcīzes nodokļa, ievedot preces izlaišanai brīvam apgrozījumam, nodokļu auditu par periodu no 2015. gada 1. decembra līdz 2016. gada 30. jūnijam. Audita rezultātā 2017. gada 24. novembrī tika pieņemts lēmums, kura rezultātā nolemts papildus aprēķināt UIN par 2015.gadu 105 211,00 EUR, soda 31 563,30 EUR un nokavējuma nauda 14 308,70 EUR, PVN 2015. gada janvāris – decembris, 2016. gada janvāris – augusts 269 248,86 EUR, soda nauda 80 774,65 EUR, nokavējuma nauda 57 962,50 EUR, VOSAI 2015. gada janvāris – septembris 448,03 EUR, soda nauda 1344, 09 EUR, nokavējuma nauda 130,69 EUR, par 2015. gada februāri – septembri soda nauda 808,83 EUR. Ar VID 2018. gada 13. aprīļa lēmumu lēmums atstāts negrozīts. Par minētā lēmuma atcelšanu Administratīvā rajona tiesā tika iesniegts pieteikums, pamatojoties uz kuru ierosināta administratīvā procesa lieta Nr. /numurs/. Līdz ar to pieteikuma iesniegšana tiesā aptur administratīvā akta izpildi daļā. Komercsabiedrība uzskata VID veikto uzrēķinu par nepamatotu un apstrīdamu, tamdēļ izmantoja tiesības likumīgo interešu aizstāvībai tiesā. Līdz ar to, neskatoties uz formālo maksātnespējas pazīmi un Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu, maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanai nav pamata, jo pastāv strīds par maksājuma pienākuma saistību, kas apstrīdēts tiesā.

Ar VID 2018. gada 17. septembra lēmumu Nr. /numurs/ tika apturēta Komercsabiedrības saimnieciskā darbība. Ar VID 2019. gada 26. marta lēmumu Nr. /numurs/ nolemts Komercsabiedrības darbību izbeigt. Ņemot vērā VID lēmumus, Komercsabiedrībai nav aktuālu amatpersonu kopš 2019. gada 26. marta. Komercsabiedrības amatpersonai nav iespējams atjaunot Komercsabiedrības saimniecisko darbību, kā arī, piemēram, uzsākt maksātnespējas procesu, veikt cita rakstura saimnieciskos pasākumus.

Sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.pantu, norāda, ka Lēmums neatbilst minētā panta prasībām, ka lēmumā norādāma pārkāpuma būtība. Pierādījumu analīze nav administratīvā pārkāpuma apraksts. Nedrīkst būt situācija, kad pie administratīvās atbildības sauktā persona nevar izprast administratīvā pārkāpuma būtību. Šādā situācijā ir apgrūtinātas aizstāvības tiesības pie administratīvās atbildības sauktajai personai, kas konkrētajā gadījumā vispār bija liegta. Soda noteikšanas pamats ir konkrēta administratīvā pārkāpuma izdarīšana. Atreferējot protokola saturu un nodarījuma kvalifikāciju, Lēmuma saturu nevar atzīt par atbilstoši pamatotu.

Nolēmuma atbilstība minētā kodeksa 274. panta prasībām nozīmē, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas, nolēmumā jākonstatē, kāds administratīvais pārkāpums izdarīts, jādod tā apraksts un jānorāda kvalifikācija. Jāievēro, lai par pierādītiem atzītie lietas faktiskie apstākļi nepārsniedz administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās robežas. Tad seko pie administratīvās atbildības saucamās personas attieksme pret protokolā aprakstīto pārkāpumu, jāatreferē šīs personas paskaidrojumi, jānorāda pierādījumi, kuri pārkāpumu apstiprina, jāvērtē pie administratīvās atbildības sauktās personas izvirzītās versijas u.tml., kas Lēmumā ir pilnībā liegts, atņemot aizstāvības tiesības. Apstāklis, ka uzņēmumam ir finansiālas grūtības un netiek gūti tādi ienākumi, lai nomaksātu nodokļus ir vērtējama kā neveiksme, nevis nemākulīga uzņēmējdarbība.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka papildsoda piemērošana ir nepamatota un nesamērīga. Šāda darbība nav sabiedrības intereses un ir nesamērīga, jo Sūdzības iesniedzēja zaudē tiesībspēju un rīcībspēju strādāt, veikt uzņēmējdarbību, lai gūtu ienākumus un segtu saistības. Sabiedrības un samērīguma interesēs būtu nodokļu aprēķina pakāpeniska nomaksa, nevis uzņēmuma maksātnespēja un faktiskās darbības apturēšana. Ar aprēķināto nodokļu sadalīšanu termiņos tiks panākts līdzsvars starp uzņēmuma saimnieciskās darbības turpināšanu un nodokļu nomaksu valsts budžetā, abu interešu līdzsvarota ievērošana.

Ņemot vērā minētos apstākļus un argumentus, Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols, izdrukas no VID Nodokļu informācijas sistēmas, akts par piedziņas neiespējamību, brīdinājums par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, tiesas nolēmumi, lēmumi par nokavēto nodokļu parāda piedziņu, izdrukas no VID datu bāzes, iesniegumi, paziņojumi, pieteikums (kopija), izdrukas no reģistriem, informatīvi materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, secina, ka sūdzība ir noraidāma.

Ar 2019. gada 12. aprīļa pieņemts lēmumu Nr. /numurs/ Sūdzības iesniedzēja kā Komercsabiedrības valdes locekle (no 2010. gada 7. decembra

līdz 2019. gada 26. martam) saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[35] pantam, uzliekot naudas sodu 700 EUR apmērā, atņemot tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parasta komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus uz trim gadiem.

Ar Iestādes 2019. gada 17. jūnija lēmumu Nr. /numurs/ šis lēmums atstāts negrozīts.

A r 2020. gada 1. jūliju spēkā stājās Administratīvās atbildības likums, ar kura stāšanās spēkā brīdi zaudē spēku Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma (stājās spēkā 2020. gada 1. jūlijā) Pārejas noteikumu 2. punktam, procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā.

Konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā tiesvedība ierosināta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa regulējumu, līdz ar to tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, piemēro šī kodeksa normas.

Tiesa, iepazīstoties ar lietā gūtajiem pierādījumiem, secina, ka tie ir pieļaujami, ticami un attiecināmi uz konkrēto lietu un kopumā pierāda minētā pārkāpuma esamību. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajai daļai pievienojas Lēmuma argumentācijai par pārkāpumu konstatējošiem apstākļiem.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda lietā apskatāmā pārkāpuma esību.

Lietā konstatēts, ka uz 2018. gada 26. jūliju Komercsabiedrībai tika konstatēti nokavēti nodokļu maksājumi valsts budžetam 645 696,51 EUR apmērā, kas nav samaksāti normatīvajos aktos noteiktajā termiņā.

Komercsabiedrībai tika konstatēta Maksātnespējas likuma 57. panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā maksātnespējas pazīme – parādnieks nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš, savukārt atbilstoši minētā likuma 60. panta trešajai daļai parādniekam šādā gadījumā ir pienākums iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā.

Komercsabiedrībai 2018. gada 26. jūlijā tika nosūtīts brīdinājums par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, kurā tika norādīts triju nedēļu laikā nomaksāt nodokļu parādu vai iesniegt Komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā.

Atbilstoši Komercreģistra datiem no 2010. gada 7. decembra līdz 2019. gada 26. martam Komercsabiedrības atbildīgā amatpersona un valdes locekle ar tiesībām pārstāvēt Komercsabiedrību vienpersonīgi bija Sūdzības iesniedzēja.

Lietā konstatējams, ka laikā, kad Komercsabiedrības valdes locekļa pienākumus pildīja Sūdzības iesniedzēja, Komercsabiedrība tika brīdināta par nokavēto nodokļu maksājumu nomaksu, tika pieņemti lēmumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu (piemēram, VID amatpersonas 2017. gada 16. oktobra lēmums Nr. /numurs/ par nokavēto nodokļu parāda piedziņu 109 612,33 EUR apmērā, 2018. gada 31. maija lēmums Nr. /numurs/ par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 537 382,55 EUR apmērā). Veikto piedziņas darbību rezultātā Komercsabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi netika piedzīti.

Sūdzības iesniedzējai Komercsabiedrības amatpersonas pienākumu izpildes laikā bija zināms un bija jābūt zināmam lēmumam par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, kā arī viņai bija zināma un bija jābūt zināma situācija, ka Komercsabiedrībai nav pietiekamu līdzekļu nodokļu maksājumu izpildei.

Lietā konstatējams, ka pēdējo maksājumu valsts budžetā Komercsabiedrība labprātīgi veica 2018. gada 24. jūlijā. Periodā, kad Sūdzības iesniedzēja pildīja Komercsabiedrības valdes locekļa pienākumus, nokavētie nodokļu maksājumi turpināja pieaugt atbilstoši Komercsabiedrības iesniegtajām deklarācijām un pārskatiem un netika samaksāti normatīvajos aktos noteiktajā termiņā un pilnā apmērā. VID amatpersona brīdinājumu Komercsabiedrībai nosūtīja 2018. gada 26. jūlijā. Tādējādi Sūdzības iesniedzējai bija pietiekams laika periods, lai iesniegtu Komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā vai veiktu nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, vai panāktu vienošanos par samaksas sadalīšanu.

Lietā konstatējams, ka VID veica nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas darbības likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26. panta paredzētajā kārtībā, savukārt veikto piedziņas darbību rezultātā konstatēts, ka Komercsabiedrībai nav mantas un naudas līdzekļu, uz kuru varētu vērst piedziņu nokavēto nodokļu maksājumu segšanai, par ko 2018. gada 30. augustā sastādīts akts Nr. /numurs/ par piedziņas neiespējamību.

Lietā gūtie pierādījumi kopumā pierāda, ka Sūdzības iesniedzējai kā Komercsabiedrības atbildīgajai amatpersonai bija pienākums iesniegt tiesā Komercsabiedrības maksātnespējas pieteikumu, tostarp to risināt jau pirms VID amatpersonas 2018. gada 26. jūlija brīdinājuma par šāda pieteikuma iesniegšanas nepieciešamību, jo Komercsabiedrības nodokļu parāds veidojās jau iepriekš un tas pieauga, Komercsabiedrībai nespējot veikt nepieciešamos budžeta maksājumus.

Lietā konstatējams, ka Sūdzības iesniedzēja kā Komercsabiedrības amatpersona ne pirms VID amatpersonas brīdinājuma, ne brīdinājumā norādītajā laika posmā neveica sekmīgas darbības, lai iesniegtu tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa uzsākšanu.

Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļā ietvertā tiesību norma noteic nevis iespēju, bet gan pienākumu parādniekam iesniegt tiesā maksātnespējas procesa pieteikumu parāda nomaksas nespējas gadījumā, savukārt jautājumu par maksātnespējas pieteikuma pieņemšanu un lietas izskatīšanu lemj tiesa atbilstoši Maksātnespējas likumam un Civilprocesa likuma 46.[1] nodaļai.

Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļā noteiktais pienākums Sūdzības iesniedzējai bija jāizpilda jau tad, kad tika konstatēta pazīme, kas liecina par Komercsabiedrības maksātnespēju, proti, Komercsabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Komercsabiedrības valdes loceklim, vadot komercsabiedrību, ir jāseko līdzi reālajam komercsabiedrības finansiālajam stāvoklim un, konstatējot būtiskus sarežģījumus parādsaistību nokārtošanas iespējās, ir jāiesniedz maksātnespējas procesa pieteikums tiesā, kamēr komercsabiedrībai ir pietiekami brīvie finanšu līdzekļi nepieciešamo maksājumu veikšanai par maksātnespējas procesa uzsākšanu tiesā. Savukārt šādu finanšu līdzekļu neesamība vai nepieejamība ir vērtējama tikai un vienīgi kā komercsabiedrības atbildīgās amatpersonas neapzinīga savu pienākumu veikšana (sk. arī *Satversmes tiesa 2012. gada 20. aprīļa spriedumu lietā Nr.2011-16-04. Pieejams: www.satv.tiesa.gov.lv*).

Attiecībā par Sūdzības iesniedzējas norādi, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības zināt par kāda pārkāpuma izdarīšanu (pārkāpuma apstākļi un būtība) tā tiek saukta pie administratīvās atbildības, norādāms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā par soda piemērošanu pārkāpuma būtība, izdarīšanas apstākļi un tā juridiskā kvalifikācija ir norādīta pietiekamā un saprotamā apjomā atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajai daļai, 246. panta pirmajai daļai, 274. un 275. pantam, lai Sūdzības iesniedzēja zinātu, par kāda pārkāpuma izdarīšanu tai ir noteikta administratīvā atbildība (minētā kodeksa 237., 238.[1] , 260., 272. pants).

Attiecībā par Sūdzības iesniedzējas argumentiem, ka maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanai nebija pamata, jo pastāv strīds par maksājuma pienākuma saistību, kas apstrīdēts Administratīvajā rajona tiesā (administratīvā procesa lieta Nr. /numurs/), Lēmumā pamatoti norādīts, ka Komercsabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies atbilstoši Komercsabiedrības aprēķinātajām un deklarētajām summām, kā arī saskaņā ar lēmumu par nodokļu audita rezultātiem, kas stājies spēkā 2018. gada 17. aprīlī. Lēmuma par nodokļu audita rezultātiem darbība daļā par papildus

samaksai budžetā noteikto soda naudu tika apturēta saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185. panta ceturtās daļas nosacījumiem.

Minētie apstākļi neatbrīvoja Komercsabiedrības valdes locekli no nodokļu maksātāja vispārīgā pienākuma izpildes atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta astotās daļas nosacījumiem nodokļu revīzijas (audita) laikā papildus noteiktos maksājumus samaksā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts nodokļu administrācijas lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem.

Vienlaikus lietā konstatējams, ka Administratīvā rajona tiesa 2019. gada 13. maijā pieņēma lēmumu, ar kuru nolēma izbeigt tiesvedību administratīvajā lietā Nr. /numurs/.

Turklāt norādāms, ka šķērslis maksātnespējas procesa pasludināšanai ir strīds, kas izšķirams prasības kārtībā, bet tas neattiecas uz strīdiem, kas izšķirami Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā (sk., piemēram, *Augstākās tiesas Senāta 2012. gada 7. marta spriedumu lietā Nr. SPC-25/2012. Pieejams: www.at.gov.lv*).

Tādējādi Sūdzības iesniedzējas argumenti neizslēdz lietā konstatētās administratīvās atbildības pamatu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu nevarēja nodrošināt, jo to liedza VID pieņemtie lēmumi, atņemot pārstāvības tiesības, kā arī kopš 2019. gada 26. marta Komercsabiedrībai nav aktuālu amatpersonu.

Par šo argumentu Lēmumā pamatoti norādīts, ka atbildība par Komercsabiedrības novešanu līdz situācijai, kad ir iestājušās maksātnespējas pazīmes, kas radījušas konkrētas sekas, ir komersanta amatpersonas atbildība.

Tādējādi tieši Sūdzības iesniedzējai kā Komercsabiedrības valdes loceklei savlaicīgi konstatējot, ka Komercsabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, bija jārīkojas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Lēmumā pamatoti norādīts, ka Civilprocesa likuma 363.^{3}panta pirmajā daļā noteikts, ka parādnieka vārdā maksātnespējas procesa pieteikumu var iesniegt pārvaldes institūcija vai personālsabiedrības biedri, kuriem ir pārstāvības tiesības, vai īpaši pilnvarota persona.

Sūdzības iesniedzēja no 2016.gada 15. februāra līdz 2019. gada 10. maijam bija Komercsabiedrības dalībnieks, savukārt no 2010. gada 7. decembra līdz 2019. gada 26. martam bija Komercsabiedrības valdes locekle.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja (dalībnieku sapulce) arī pēc Komercsabiedrības darbības izbeigšanas varēja nodrošināt maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka Sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{35} pantam.

Atbilstoši minētā kodeksa 32. pantā noteiktajam, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Sodu nosaka, ievērojot minētajā pantā noteiktos kritērijus un soda sankcijas robežas. Šo kritēriju izvērtēšanai jābūt līdzsvarotai (samērīguma princips) un individualizētai (soda individualizācijas princips), lai noteiktu pārkāpējam sodu atbilstoši tā piemērošanas mērķim.

Administratīvā soda mērķis par lietā konstatēto pārkāpumu ir vērsts uz to, lai noteiktu personas disciplīnu normatīvo aktu ievērošanā.

Vērtējot pārkāpuma raksturu, secināms, ka tas ir saistīts ar Sūdzības iesniedzējas kā Komercsabiedrības amatpersonas likumā noteiktu pienākuma neizpildi.

Ņemot vērā pārkāpuma ilgstošu raksturu un Komercsabiedrības nodokļu maksājumu parāda apjomu, tad pārkāpumu nevar vērtēt kā maznozīmīgu.

Konkrētajā lietā konstatējams, ka Sūdzības iesniedzēja kā Komercsabiedrības amatpersona nav rīkojusies kā krietns un rūpīgs saimnieks, proti, komersanta vadītājam ir jāizrāda tāda rūpība, kas ir objektīvi sagaidāma no personas attiecīgajā situācijā (konkrētajā gadījumā – normatīvo aktu ievērošana un tajā ietverto prasību izpilde gadījumā, ja komersants nespēj izpildīt maksājumus valsts budžetā un tam ir konstatējamas maksātnespējas pazīmes). Turklāt, neatkarīgi no personas subjektīvās uztveres par attiecīgo pienākumu veikšanu, tai šis pienākums ir jāizpilda atbilstoši normatīvo aktu prasībām un jārīkojas tā, kā to veiktu krietns un rūpīgs saimnieks.

Sūdzības iesniedzēja, kaut arī zināja likumā noteiktu pienākumu par komersanta rīcību maksātnespējas gadījumā, tomēr to neīstenoja atbilstoši Maksātnespējas likuma 60. panta trešajai daļai. Sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi normatīvajos aktos noteikto kārtību tad, kad Komercsabiedrība nespēja nokārtot parādsaistības, kas pieauga, Lēmumā konstatējot, ka uz 2018. gada 26. jūlija brīdinājuma nosūtīšanas brīdi maksājumu parāds sastādīja jau 645 696,51 EUR.

Ilgstoša parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšana tiesā likumā noteiktajos gadījumos rada būtisku kaitējumu komercvidei, kas tādējādi skar valsts un sabiedrības kopējās intereses.

Lietā nav konstatēti Sūdzības iesniedzējas atbildību mīkstinoši apstākļi.

Lietā konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, proti, pārkāpēja prettiesiska rīcība tiek turpināta, neraugoties uz pilnvarotās personas prasību to izbeigt (līdz brīdinājumā noteiktajam termiņam Sūdzības iesniedzēja neiesniedza Komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, nodokļu parādi nav nomaksāti).

Izvērtējot šos apstākļus kopumā, secināms, ka naudas sods 700 EUR apmērā ir piemērots pamatoti un pilda administratīvā soda mērķi, ņemot vērā gan pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus, gan pārkāpēju raksturojošās ziņas.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzējai piemēroto papildsodu, tiesa secina, ka tas ir piemērots pamatoti. Papildsoda piemērošana nodrošina soda mērķa sasniegšanu, proti, pilda gan preventīvu funkciju, lai persona turpmāk nepieļautu šādus pārkāpumus, gan sodošu funkciju, lai novērstu gadījumos, kad persona, uzņemoties komercvadību, nepieļautu pārkāpumus un ievērotu normatīvo aktu prasības.

Ar minētā papildsoda piemērošanu tiek nodrošināta tiesiskas komercvides veidošana, jo komercsabiedrības amatpersonai ir jārīkojas „kā krietnam un rūpīgam saimniekam" (Komerclikuma 169. pants), kas uzsver šī definējuma īpašo nozīmi un saturu.

Atbilstoši šim jēdzienam no krietna un rūpīga saimnieka tiek sagaidīts, lai tas piešķirtās pilnvaras īstenotu labā ticībā, tostarp atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

No lietas materiāliem izriet, ka nodokļu maksājumi valsts budžetā netika veikti ilgstošā laika periodā.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 1. punktam nodoklis ir ar likumu noteikts obligāts periodisks vai vienreizējs maksājums valsts budžeta vai pašvaldību budžetu (pamatbudžeta vai speciālā budžeta) ieņēmumu nodrošināšanai un valsts funkciju un pašvaldību funkciju finansēšanai.

Satversmes tiesa ir norādījusi, ka nodokļi pamatā īsteno fiskālo funkciju, kas nodrošina ieņēmumus valsts budžetā. Ar budžeta ieņēmumu palīdzību valsts spēj pildīt savas funkcijas un pienākumus, tostarp arī pamattiesību nodrošināšanas jomā (sk., piemēram, *Satversmes tiesas 2010. gada 6. decembra sprieduma lietā Nr. 2010-25-01 9. punktu, Satversmes tiesas 2016. gada 15. novembra spriedumu lietā Nr. 2015-25-1, pieejams www.satv.tiesa.gov.lv*). Arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ka efektīva nodokļu iekasēšana ir svarīga valsts finansiālā interese (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2002. gada 23. jūlija sprieduma lietā „Janosevic v. Sweden", pieteikums Nr. 34619/97, 103.–104. punktu*).

Tādējādi papildsods, kas noteic aizliegumu ieņemt noteiktus amatus komercvadības un pārvaldes institūciju pārvaldības jomā uz noteiktu laiku, ir

vērtējams kā samērīgs un vērsts uz leģitīma mērķa sasniegšanu, proti, no vienas puses, atturot pārkāpēju no dalības komercvadībā, lai sasniegtu administratīvā soda mērķi, un, no otras puses, lai tiktu veidota normatīvajiem aktiem atbilstoša komercvide, ņemot vērā to, ka nodokļu maksājumi valsts budžetā pilda sabiedrības labklājības un ekonomiskās stabilitātes funkciju.

Soda, tostarp papildsoda piemērošanai ir arī preventīvs mērķis, lai pārkāpējs turpmāk apzinātos savu atbildību par normatīvo aktu neievērošanu komercvadībā, tostarp, kas attiecināmi uz nodokļu un citu maksājumu valsts budžetā veikšanu.

Lēmumā Iestāde ir pamatojusi piemēroto soda veidu un mēru, norādot, ka Komercsabiedrības nokavēto nodokļu maksājumu parāds 645 696,51 EUR ir vērtējams kā būtisks kaitējums valsts budžetam. Tāpat konstatēts, ka nokavēto nodokļu maksājumi radušies pēc iesniegtajām nodokļu deklarācijām un nodokļu audita; nodokļu maksājumu samaksa netiek veikta, pēdējā iemaksa veikta 2018. gada 24. jūlijā; 2018. gada 21.aprīlī par nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās Komercsabiedrība izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra; Sūdzības iesniedzēja no 2017. gada 10. janvāra ir arī SIA „/Nosaukums A/" valdes locekle un nokavētie nodokļu maksājumi valsts budžetam 2019.gada 12. aprīlī bija 175 359,17 EUR apmērā.

Ņemot vērā to, ka pārkāpums ir saistīts tieši ar Sūdzības iesniedzējas kā Komercsabiedrības amatpersonas pienākumu nepildīšanu, tad papildsoda piemērošana, tostarp, nosakot aizliegumu ieņemt noteiktus amatus uz trim gadiem, ir vērtējama kā samērīga un soda mērķim atbilstoša.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2. punktu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[6] , 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019. gada 17. jūnija lēmumu Nr. /numurs/ atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums pieejams 2021. gada 27. decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza